

۲۲۰ _ خداوند عالمیان عالم انسانی را جنت عدن خلق فرموده اگر صلح و سلام و محبت و وفا چنانکه باید و شاید یابد جنت اندر جنت گردد و جمیع نعمای الهی فراوان و سرور و طرب بی‌پایان شود و فضائل عالم انسانی آشکار و عیان و پرتو شمس حقیقت از هر سو نمایان گردد ملاحظه کنید که حضرت آدم و سائرین در جنت بودند بمجرد آنکه در جنت عدن در میان حضرت آدم و شیطان نزاعی حاصل گشت جمیع از جنت خارج شدند تا آنکه نوع انسان عبرت گیرد و آگاه شود که نزاع و جدال سبب حرمان است حتی با شیطان لهذا در این عصر نورانی بموجب تعالیم الهی حتی با شیطان نزاع و جدال جائز نه سبحان الله با ظهور این برهان چگونه انسان غافل است باز می‌بینی عالم انسان از کران تا بکران جنگ و نزاع است جنگ است بین ادیان جنگ است بین اقوام جنگ است بین اوطان جنگ است بین سروران چو خوش بود اگر این ابرهای سیاه از افق عالم متلاشی میشد و نور حقیقت میدرخشید غبار حرب و قتال می‌نشست و نسیم عنایت از مهب صلح و سلام میوزید جهان جهان دیگر میشد و روی زمین استفاضه از نور مبین میکرد اگر امیدی هست از الطاف رب مجید است که عون و عنایت برسد و جنگ و ستیز و تلخی تیغ خونریز مبدل بشهد دوستی و آشتی و راستی و درستی گردد کامها شهدانگیز گردد و مشامها مشکبیز شود و این سنه میلاد را میعاد صلح جدید فرماید و این انجمن محترم را بر صلحی عادلانه و عهد و پیمانی منصفانه موفق و مؤید فرماید تا الی الأبد مبارک باشد *